

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon-szám: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon-szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 2-dik szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy □ centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Vizsgák előtt.

Kolozsvár, jun. 15.

Az elemi, a közép, a felső s a különböző szakiskolákban az évi zár-vizsgálatok részben megkezdettek, részben a napokban fogják kezdetüket venni.

A tanuló ifjúság és az érdekelt szülők nézve sok tekintetben ez a legjelentősebb időszak az iskoláztatás terén, mert a vizsgálatok a próba kövei az ifjúság készségének s jó részben életrealitásának is.

Sem a tanuló ifjúság, sem a szülők, sem általában a nevelés ügyre nézve nem lehet közönyös az, hogy az ifjúság az iskolában az év folyamán minő módon és elvek szerint nyer oktatást, minő vizsga-rendszer szerint próbáltatnak ki az ifjak képességei s végül, hogy maga a tanrendszer megfelelő-e, a gyakorlati élet követelményeinek.

Épen most a vizsgálatok előtt ideje arról elmélkedni, hogy az oktatás mai rendje beilleszthető-e ama keretekbe, melyeket a gyakorlati élet megállapít, s hogy ennek következtében az ifjúság olyan oktatásban részesül-e, a melynek eredményében az élet különböző útjain való haladásra szükséges segédeszközök birtokába jut, vagy sem.

Ha áttekintjük azt a tanítási rendszert, mely a különböző foku és jellegű iskolákban meghonosult, s a melyet a legérthetlenebb makacssággal követnek, csakhamar rájöhettünk arra, a tapasztalatra, hogy ez a most divó tanrendszer minden egyébre alkalmas lehet, csak arra nem, hogy a tanuló ifjúság a gyakorlati életre képesítő ismereteknek jusson a birtokába.

Volt alkalmunk már gyakran hangsúlyozni, hogy a tanuló ifjúság alapos kiképzését elsősorban a tulságos tananyag teszi lehetetlenné.

Mondanunk is felesleges, hogy az ifjúság 10 százaléka sincs a gondviselésétől akkora foku értelmi tehetségekkel felruházva, a melynek birtokában lehetővé válnék azt az óriási tananyagot feldolgozni, a melyet a mai tanrend előír.

Mértéket meghaladó lévén a be-tanítandó tananyag az ifjúságnak a fejletlen értelmiségen kívül ideje sincs felolvasni és megemésztetni, mindazt a sokféle és nagymennyiségű anyagot, melyet magok a tanárok is csak átfutólag képesek az ifjúsággal megismertetni.

Igen természetes tehát, hogy túlterheltség a még kiforratlan ifju s maga a tanár sem birkózhatsz meg a tananyaggal az eredmény az, hogy a különböző iskolákból kikerülő ifjúság a nélkül lép ki az életbe, hogy az iskolákban a szükséges ismereteket megszerezte, s tehetségeit kellően kiművelhette volna.

Félszeg és felszínes tudással és a gyakorlati ismeretek kellő készlete nélkül hagyja oda az ifjúság az iskolákat elsősorban csak azért mert a tanárok nem tudják alaposan megismertetni a különböző tudományágazatokkal, s mert az ifju elme nem képes eligazodni a bő tananyag utvesztőiben.

Ezen állapoton mindenek előtt az által kellene változtatni, hogy a tananyag megszűkítettessék, s lehetőleg csak a legszükségesebb ismeretek megszerzésére kényszerítessék a tanuló ifjúság.

Am így is segíthetnek magok a tanárok, ha az előírt tananyagból maguk is oiválasztják a hasznosabb ismeretek szerzésére alkalmas részeket és nem ölik meg az ifjúságot a hivatalos tanrendnek merev és szigorú betartásával.

A tanárokon áll ugy az iskoláztatás közben, mint főkép a vizsgálatok alkalmával más mértéket alkalmazni az ifjúság képességeinek kipróbálásánál, mint azt, melyet ez idő szerint a tulságos szigorúságra való törekvés mellett használatba vesznek.

Számtalan példáját látjuk annak, hogy a tanuló ifjúság jelentékeny része a tanári szigorinak válik áldozatává, s akasztatik meg igen sok a megkezdett életpályán.

A tanároknak maguknak kellene első sorban belátniok, hogy a hivatalos tanrend szerint mértéken felüli ismeretek követeltetnek.

A tanároknak maguknak kellene első sorban belátniok, hogy a hivatalos tanrend szerint mértéken felüli ismeretek követeltetnek meg s ezen nekiök kellene enyhíteniök az által, hogy ne éljenek a szigor fegyvereivel minden kinélet nélkül, hanem annyit követeljenek az ifjúságtól, a mennyi a képességüktől kitelik.

A végeredményben nem azért tanítják az ifuságot, hogy azt egy rengeteg tananyag megemésztésére kényszerítsék, hanem tanítaniok kell első sorban azért, hogy gyakorlati életpályákon szükséges ismeretek birtokába jussanak.

Már pedig a gyakorlati élet egyáltalán nem követel annyi ismeretet, a mennyi az előírt tananyagban befektetve van — azt tán maguk a tanárok is beláthatják.

Nem a tudománynak hanem az életnek kell az ifjúságot nevelni, s ebben az érdeken akkor járnak el helyesen a tanárok, ha nem mennek túl még a szigor terén is, a megengedhetőség határain, hanem azt tekintik: mit követel az élet és mit bír még az ifjúság.

Alkalmilag erről is elmondjuk a nézetünket.

L. G.

Politikai hírek.

A bécsi magyar miniszterium. Gróf Tisza Lajos a király személye körüli volt miniszter tegnap bucsuzott el a magyar miniszterium tisztviselőitől, s ez alkalommal mutatta be utódjának gr. Andrássy Gyulának a miniszterium tisztviselői karát. Gróf Tisza Lajos szerdán délután, gróf Andrássy Gyula este nyolcz órakerkezett Bécsbe. A király tegnap magánkhalgatáson fogadta gróf Andrássy Gyulát.

A bán s a horvát ellenzék. Az Agramer Tagblatt azt fejtegeti, hogy Khuen-Héderváry gróf ugyan teljesen bírja a korona bizalmát, de a szabadelvű párttal ellentétbe jutott és az új Wekerle-kormány mellett állásban nem maradhat. E horvát ellenzék lapnak tudomásáért róla, hogy a szabadelvű párt nem a bán személye, ellen, hanem Wekerle pártvezérsége ellen tüntetett. Lemondása csak a horvát ellenzéknek volna nyírá, mely azonban senkire és semmire irányadó tényezőnek nem tekinthető.

Ki lesz a koronaőr? Az elhunyt Vay Miklós báró helyére legközelebb kell az országgyűlés két házának koronaőrt választani, még pedig a másik koronaőr, Szilágyi József, katolikus lévén, a törvény rendelkezése értelmében protestáns vallást. Híre jár, hogy a kormány jelöltje Tisza Lajos gróf, a ki ezzel kárpótoltatnék azért az áldozatért, a melyet a válság könnyebb lebonyolítása érdekében a miniszteri tárczáról való önkéntes lemondásával hozott. Ennek a jelölésnek azonban van egy kis bökkenője. Ugyanis már a törvény minden közelebbi meghatározás nélkül csupán annyit kíván, hogy az egyik koronaőr protestáns legyen, a százados gyakorlat mégis az, hogy a protestáns koronaőr felválva választatott az ev. ref. és az ág. ev. hazafiak közül. Így p. o. Vay Miklós báró előtt is Prónay Albert báró volt a protestáns ko-

ronaőr. Ezt a régi uzust megszegni, épen most, a felekezeti érzékenykedések klaszszikus idejében, valóban nem volna helyes dolog még a Tisza Lajos gróf közkedvelt-ségü személye kedvéért sem.

Az ideiglenes földművelési miniszter. Báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter szerdán délelőtt vette át a földművelésügyi miniszterium ügyeinek vezetését. A miniszter Miklós Ödön államtitkár kíséretében jelent meg a miniszterium palotájában s egy ideig az elnöki titkárral dolgozott, azután pedig a csoportfőnökek, Burmann, Bedő, Liphay, Tormay, Rapaiics, Schmidt, Karssai, miniszteri tanácsosok és Máday osztálytanácsos tisztelgését fogadta.

A T. Ház.

Budapest, június 14.

A képviselőház mai ülésének napirendjén fontos és nevezetes ügy került tárgyalás alá. A 80 millió régi állami jegy bevonása iránti javaslat.

Az érdeklődés igen csekély mértékben nyilvánult, még a piros bársonyszékek is türesen viritottak: csak Wekerle a szakminiszter és Eötvös báró — a ki bizonyára a helyzet tanulmányozása végett jár a Házba — voltak jelen,

Később benézett a horvát miniszter, sőt Fejérváry is, a kiről nem tudni, vajjon a honvédelmi vagy pedig a földművelésügyi minisztert érdekli-e benne a javaslat.

A javaslat tárgyalását Pulszky előadói beszéde nyitotta meg. Szokatlan tüzzel beszélt és fejtegette a valutarendezés hasznait.

Pulszkyval a javaslat támogatásában és a beszéd hosszúságában versenyre kelt Neumann Ármán, gratulálva a miniszterelnöknek a valutarendezés sikeréhez, kijelenté, hogy ő a közös bank álláspontján áll, de mindazonáltal az újabb egyezményről garancziákat kíván arra, hogy az ország érdekei szem előtt tartatnak,

Horánszki Nándor a nemzeti párt szónoka reflektált ezután a mondottakra. Felszólalása több fontos kérdéssel indult meg, melyeket a pénzügyminiszterhez, részint magára a valutajavaslatra, részint pedig az osztrák-magyar bankra vonatkozólag intézett, kimutatja azután, hogy az arany és ezüst idő előtt állapított meg. Végül határozati javaslatot terjeszt be, a melyben indítványozza, hogy a javaslat tárgyalását akkorra halasszák, a mikor a bankkérdés tisztában lesz.

Lánczy Leó beszélt, még nagyban

dicsérve a valuta-rendezés terén elért sikereket, s azt a véleményét fejezvé ki, hogy a magyar törvényhozás büszke lehet ilyen alkotásra.

Ugron Gábot illetet volna még a felszólalás joga, de mivel hosszabban öhajtott a tárgyhoz szólni, kérte, hogy holnapra halasztthassa beszédét.

Az oláh kérdés.

A „Magyarország“ mai száma „Erdélyi“ aláírással hozza a következő érdekes fejtegetéseket tartalmazó cikket:

Budapest, június 14.

Bethlen Gábor gróf, Bartha Miklós és Pázmándy Dénes országos képviselőknek s nem különben Toroczky Viktor bárónak is az erdélyi oláh memorandum-pörrel kapcsolatban álló mozgalmról írott s a Magyarország napilapban közölt cikkeiket olvastam és azoknak tartalmát elfogadom sok tekintetben. Hanem mint erdélyi ember, nekem is holmi hozzászólni valóm vannak a kérdéshöz, hogy legyen mentől több oldalról megvilágítva az, s ismerje mulasztását maga a magyar kormány is.

Hiában mondják némelyek, hogy az oláh mozgalom Erdélyben nem régi s összefügg a Kolozsváron közelebből megtartott oláh memorandum-pörrel, mert az nem igaz. Az oláh mozgalom Erdélyben régi keletű s katasztrófát is már többet élt keresztül, nevezetesen a Hóra és Kloska, meg az 1848—49-ki gyászos időszakait, melyeknek dúlásait, rablásait és gyilkosságait sokan keresztül küzdöttük, s jöllehet azok a történelem által oláh-számlára jegyeztettek fel: még mind nem volt elég, még mind fészkelődnek az oláhok Erdélyben s ezen fészkelődés átátcsap Királyhágon inneni részekbe is, mert alszik az oroszlan és ilyenkor bátrabban grasszál a légy vagy szunyog.

A ki ismeri az erdélyi hegyes vidéken szégyenségen tengődő oláh parasztságot, az most sem mondhat róluk mást, hogy műveletlenek, humanusok és életigényük is igen alantas fokon áll, béreik spiritusz, mamalig, csapa és rongyfoszlánnyal s lakásukban nincs annyi ingóság, a mit egy cigány egyszerre a hátán el ne vihetne. Es ezeknek volnának azok a magas rőptü politikai igények, melyek a balázs-falvi szabadságmezőn, Szebenben, Brassón és Kolozsvárt kísértének? Igen, mert ott vannak a többnyire magyar tanítézetekben és magyar segély mellett tanult s nadragba bujtattott pópáik, tanítóik, tanáraik, ügyvédek, műveltségre igényt tartható, aránytalanul csekély számban levő birtokos osztályuk és katonaságnál vagy bármely tisztviselői szaknál alkalmazást nyert véreik, kikből rendszeren kitelnek a fagyűlölet tanát szító és tápláló anarkisták.

Az ilyeneknek feje aztán dákó-oláh-eszmékkel szaturált és a magyar állameszme egységének bomlasztására irányul minden törekvésök. És ne csodálja senki, ha az e fajtájú izgatók emberöltőrel emberöltő-

AZ ELLENZÉK TARCZÁJA.

1894. Június 15.

Az a társadalom!

Az uram szenvedélyes újságolvasó. Nem is él, ha legalább három vezércikket nem olvas el napjában. Különösen a társadalmi kérdéseken lelkesül. Hogy milyen dicső, milyen magasztos az a társadalom! Hogy milyen nagyszerű vívmányai vannak a társadalomnak és így tovább; ez a szavazása.

— Ugyan mucsás, szakitom félbe a napokban, mikor ebéd után a mandola-törőgetés közben újra az ő kedvencz témájával mulattattott csemege gyanánt. A maga társadalmá épen kapóra jön nekem. Mondja meg, mit ért maga a társadalom alatt? És van-e Kolozsvárt társadalom?

Az én uracsám csak rám nczett, azután dühösen felugrott és azt mondta, hogy minek csufolom én őtet. És vette a kalapját és ment a kaszinóba újságot olvasni.

Igy aztán nagyszerűen megtudtam, hogy mi az a társadalom, a miről nekem tárczát kellene írnom az „Ellenzék“-be.

Vezércikk-frázis, politikus-lelkesség, a mit nem lehet megfogni.

Hanem azért mégis elgondolkoztam a dolgon. Kell, hogy legyen társadalom, hisz különben a szerkesztőség nem áldozna érte egy arany-szobrot. Kell, hogy legyen daczára annak, hogy mindenki arról beszél, és senki sem tudja, mi legyen az. És kell,

hogy különösen Kolozsvárt legyen társadalom máskülönben épen itten nem játszanék, olyan nagy szerepet ez a fogalom.

Körülnéztem hát; meggyújtottam elém fagyugyertyáját, és annak pislá fényével bevilágítottam környezetemet, hogy megtaláljam a kolozsvári társadalmat.

Először is sorra vettem asszony-ismerőseimet. Az Ida igen művelt asszony és sokat is emlegeti a „társadalom“ szót. Megfigyeltem, hol találja ő fel azt a fogalmat a mit én keresek.

Oh az Ida igen comme-il-faut él. Van fényesen berendezett lakása, melyet minden évben újra butoroztat. „Tudod édesem“, szokta mondani. „A társadalom követelményeinek engedni kell“. Ebben a fényes lakásban az Ida fogadni szokott. „Hisz társadalomban élünk s az ember nem élhet csupán magának. Mit szólna hozzá a társadalom, ha elzárkóznánk előle“. De nem csak fogad, de el is jár mindenhová.

Bálokba, ahol szörnyen unatkozik és szidja a fiatalaságot, a mely ma már nem mulattatja a nőket, hanem csak szemlét tart a leánysereg felett; hangversenyekbe a hol hatalmasan kritizálja a zenét meg az előadást, pedig nem ért hozzá; színházba, a hol a páholya valóságos bucsujárás helye, a mely felé egész estén a látcsövek ostroma van irányozva, de a hol ő unottan üli végig a második felvonást; felolvasásokra, a hol első siet kezét szorítani a felolvasóval és gratulálni neki a „szellemes csevegéshez, mindegy akármiről is szólt a felolvasás, — és mindenhová, a

hol alkalma van arra, hogy több ember és több asszony összegyűljék. Mert így kívánja a társadalom.

Az Ida elmélete szerint tehát a mi társadalmunk ott található fel, a hol sokan jönnek össze. Hát jól van. Én ugyan eddig a magam körülőt naivságában azt hittem, hogy a társadalmat az emberek összességének egyforma, vagy legalább egy cél felé irányuló, harmonikus gondolatmenete képezi. Azt hittem, hogy a társadalom nem az emberek sokadalmaiból, hanem az embereket mint egyedet egy egészé összefűző abból a szellemből áll, a mely éreznit tanít az Óceanon-tul lakó embertársunk szenvedése iránt is; amely segített velünk a nyomoron; amely benső láthatatlan ösztönénél fogva kényszerit bennünket arra, hogy szépet, jót és nemeset alkossunk. Nos nem jól gondolkoztam. A modern fel-fogás ellenkezik az enyémmel. Hisz az enyémből hiányzik az a kellék, a mi mindent ural: a forma, a külsőség. E nélkül pedig ki veszi észre a lényegét?

Lám az Ida okos asszony. Emlegetik is az újságok a nevét a szépeink között, a „játékonyság tünderei“ között, a kirkől az újdondászok olyan szépen szokták megimni hogy lajtorját építenek magoknak a melyei boldogsághoz. Emlegetik a szalonokban is. Mert szalonok vannak nálunk bővivel. Hisz ez is a társadalom kelléke.

Persze a mi szalonunk egészen más, mint az, a mit e fogalom alatt szalonélet embere: a francia ért. A mi szalonunk egy több-kevesebb disszel butorozott szoba,

a melynek szörnyen nyomott a levegője. Feszés az érintkezési mód s a legbizalmasabb barátok, a legjobb barátnök valódi diplomata ügyességgel vetélkednek abban, hogy egymáson valami kivetni valót találjanak. Nem csel nálunk a szalon, nem is eszköz arra, hogy a cél: az élet amaz óráit, melyek munkától mentek, kellemesen tölthetni el, elérlessék, csak divat. A jó házból való való leány „staffirung“-jához „dukál“ egy vizitszoba Csernyáskytól vagy Gáltól igazi perzsa szőnyeggel, antik csillárral, roccoco-konzóllal és — édes Istenem az ilyen drága szoba nem arra való, hogy gyermekeink hempergjenek a butorokon, hanem arra, hogy elégtől büszkeséggel vizsgálhassuk annak a barátónknak az arcát, a kinek nincs a miénkhez hasonló szalonja s a ki az irigységtől és a lefőzetés miatti dühtől nem tudja, hová legyen, mialatt mézes mázos ajakkal válogatott bókokat mond a berendezésünkre.

Ebben a szalonban aztán folyik az emberszólás, mint mondani szoktuk: a kritika. Megkritizálunk mindent. Természetesen sokkal inkább asszonyok vagyunk, hogysem az én teljesen előtérbe ne lépne nálunk és így mindent magunkhoz mérünk. Igazán elmondhatjuk, ha van egyáltalán társadalom, hogy a „társadalom én vagyok.“ Kritikánk kiterjed férfira asszonyra egyaránt. Sokszor igazságos, de mindig éles, sokszor találó, de mindig lesújtó az ítélet, a mit másokról és különösen azokról mondunk, a kik nem dicsérnek bennünket feltétlenül szavainkban, tetteinkben, a kik nincsenek

elragdattva a szépségünk, a szeretetreméltóságunk által; a kik nem találják kis gyermekünket a legokosabbnak, zongorajátékunkat a legművészebbnek s a kik jelenlétünkben egy más nő nevét bizonyos cselzet nélkül dicsérőleg merik kiejteni.

Ezek aztán megkapják a magokét.

Előszereettel foglalkozunk mindenkinnek a magánéletével. Édes istenem, hiszen beszélni csak kell valamiről. Az irodalomról beszélni olyan fád valami; ha meg a művészetről beszélünk, koczkatatjuk, hogy zavarba jönnek az udvarlónk, a kik értenek a kártyához, a billiárdhoz, a bicikli-hez, meg a tánczhoz is, de az olyan művészetrel, mely elég gyalró ecsettel és vásonnal dolgozni, édes keveset törődnek. Tehát rá vagyunk utalva a pletykára. Egy egész fiatal férfi-nemzedéket nevelték magoknak a kolozsvári nők, a kik ebben a tónusban virtuózok. Egy egész nemzedéke van a fiatal nőknek, a kiknek mindennapi tápláléka az isteni pletyka.

HELIOTROP.

(Vége követ.)

A doktor Gordon engesztelő áldozata.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék“ számára fordította:

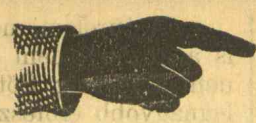
AMICA.

V.

(Folytatás.)

(15)

— Midőn először láttam, én is elég csinosnak gondoltam, — mondá Szidi kicsinylőleg — de az lámpa világánál volt,

H I R D E T É S E K.

Sz. 11329—1894.

554. (2—2)

Árverés épületanyagokra.

Kolozsvár sz. kir. város honvéd-laktanyát építve, az e célból megvásárolt külközép-utcai 19. számú (Rosiescu-féle) telken levő épületek összes anyagát nyilvános szóbeli árverésen eladja.

Az árverés 1894. évi Junius hó 18-án (Hétfőn) délután 3 órakor a helyszínén: külközép-utcai 19. számú háznál fog megtartatni.

Kikiáltási ár: 1664 frt 20 kr; az árverésen csak az vehet részt, aki ennek az összegnek 5/10-át, tehát 83 frt 21 krt, mint bántapénzt, az árverező bizottság kezéhez előlegesen letesz.

A további feltételek, valamint a részletes költségvetés a hivatalos órák alatt megtekinthetők Salamon Antal városi tanácsos hivatalos irodájában (a Városháznál, az emeletbeli 9. 10. sz. szobában.)

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsának 1894. évi junius hó 12-én tartott üléséből.

Szvacina Géza s. k.,
h. polgármester

Sz. 2350—1894.

Kolozsvármegye kolozsvári járási főszolgabíró.

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvármegye kolozsvári járásába kebeleztet, s lemondás folytán megüresült k.-borsai körjegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom pályázni kívánókat, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket folyó évi junius hava 29-ig annál is inkább nyújtsák be, mert a később beérkezett kérések figyelembe nem vétetnek.

Ezen körjegyzői állás javadalmazása áll: 400 frt fizetés, 150 frt jegyzői irnoki tartási átalány, 110 frt mellékjárulék, valamint a magán munkálatok után szabályrendeletileg meghatározott díjakból.

A választás folyó évi julius hava 2-án d. e. 10 órakor fog K.-Borsa községében — mint a kör székhelyén — megtartatni.

Kolozsvárt, 1894. évi junius hó 8-án.

Hatfaludy Mór,
főszolgabíró.

556. (1—2)

Uj butor-üzlet (Paget-ház) Belmonostor-utca 10. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy márczius hó 1-én egy a mai igényeknek megfelelő

UJ KÁRPITOS- ÉS BUTOR-ÜZLETET

nyitottam.

Raktárban mindennemű szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezések, egyes butor-darabok, diványok, tükrök, függöny és szőnyegek dus választékban kaphatók.

Minden egyes asztalos és kárpitos munka saját műhelyemben készül és azok tartósságáért kezességet vállalok.

Bárminemű kárpitos- vagy asztalos munkák kijavítását vagy átalakítását a legjutányosabb árak mellett elvállalom.

Dus raktárt tartok mindennemű matraccz Canavászakból, több fajta lószőr, Afrique és tengeri fűből és azok elkészítését a legolcsóbb árban eszközölöm.

Főtöréskésem ezután is úgy, mint mikor a „GAÁL és SCHRAMMER” társa voltam, oda fog irányulni, hogy tisztelt vevőimet a legbiztosabb kiszolgálásban részesíthessem és vagyok szíves pártfogásukat kérve kiváló tisztelettel:

Kolozsvárt, 1894. márcz hó. GAÁL ANTAL kárpitos,
Belmonostor-utca 10. sz.

256. (25—x)

Uj butor-üzlet (Paget-ház) Belmonostor-utca 10. sz.

Jutányos és pontos munka!

Mindennemű

Balcon, sir, lépcső és folyosó rácsokat

készít saját vagy feladott tervrajz szerint és

minden e szakmába vágó munkát

elvállal

Fekete Sándor

mű- és épület-lakatos,

Kolozsvárt, Belmagyar-utca 23.

Gyakorlott szakértelemmel bír pénztár-szobák páncélos-
zásában, titkos záruk, ajtók és vas-szekrények készítésében,
melyet elsőrendű párizsi gyárakban is gyakorlott.

517. (5—20)

„Zacherlin“

legkitünőbb

rovarirtó szer.

Kapható Kolozsvárt: Gergely Ferencz, Kónya Sándor, Pap Jenő, Kovács P. és fia, Adler Sámuel, Barasay Manó, Bojádi Sándor, Jeney Lajos, Boskovics József, Bréver János, Flóra Gyula, Vikol Gergely, Hirschfeld Sándor, Haraszthy Jenő, Ilavás Ármán, Wertheimer Vilmos, Marusan Bogdán, Moldován József, Papp Kristóf, Palóczy Lajos, ifj. Pere István, Somlyay László, Taub Náthán, Weiss József, Wolf János, Consum Verein, Csorba György, Deák testvérek, Hirsch és Izák, Jacobi Lajos, Kaufmann Mór, Keller Márkus és Tihanyi Adolf uraknál. Kolozsmonostoron: Gottfried Mihály urnál. — Bánffy-Hunyadon: Schweiger Ferdinánd gyógyszer. — Beke J.-né, Supke és Veress — Magyar-Gy.-Monostoron: Sultz Lajos urnál. — Szamosújvárt: Lengyel Odón és Csillag Kristóf urnál. — Maros-Ujvárt: Simon Pál urnál. — Tordán: Kovrig és Podor, Bernárd és Polányi, Gajzágó Róbert gyógyszer, Karácsonyi és Pitterich, Velics Sámuel és fia gyógyszer, Schuster György és Schwartz Emil uraknál. Továbbá minden kereskedésben és gyógyszerboltban, hol „Zacherlin“-plakát kifüggesztve van.

274. (12—12)

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmied!“

Joggal mondhatom én is ezt az üzletemről, mert csak egy ilyen nagy üzlet képes olyan mennyiségű árucikkeket készíteni, a más előnyök mellett megvenni, mely előnyökben a vevő okvetlen részesül.

Magánnevökhöz gyönyörű minták ingyen és bérmentve.

Gazdag mintakönyvek, a milyen még soha sem volt, szabónak bérmentetlen.

Öltözetekre való kelmék

Peruvien és Dosking a magas olerus számára, szabályszerű kelmék a cs. és kir. hivatalok, veterán, tűzoltó, tornász, cseléd egyenruhákra, teke- és játékos talokra való posztó, loden vízmentes kelmék vadász kabátokra, mosó kelmék utazó plátók 4—14 írtig. A ki jutányos, becsületes, tartós, tiszta, gyapjú posztóru, nem pedig a mindenfelől kínálgatott s a szabó fáradságára és költségére nem érdemes olcsó rongyokat akar vásárolni, az forraljon

STIKAROVSKY JANOSHOZ

BRÜNNEN, (Ausztria Manchestere.)

Állandó posztóraktár fél millió értéken felül.

Szétküldés csak utánvétellel. — Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

126. (21—24)

Malomtulajdonosok figyelmébe!

Ajánlom csicsói (Szolnok-Dobokamegye)

malomkő-raktáromat

Deésen.

A legjobb minőségű csicsói malomkövekből 300—400 darab minden időben raktáromon áll; megrendeléseket azonnal eszközölök.

Ugyisintén a Héjasfalvi magy. államvasut állomásán raktárt tartok.

431. (7—x)

Demeter Béla.

„THE GRESHAM“ életbiztosító társaság Londonban.

Magyarországi fiók:

Budapest, Ferencz
József-tér 5-6.,
a társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs, Gisellastrasse
1. sz. alatt,
a társaság házában.

A társaság vagyona 1891. évi junius 30-án Frk. 117,558.797—

Evi bevétel biztosítások és kamatból 1891. évi

junius 30-án „ 20,725.259—

Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések

s visszavásárlások után a társaság fenn-

állása óta (1848) „ 249,311.449—

A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő alatt a

társaságnál „ 61,372.000—

értékig nyújtattak be ajánlatok, mi által

társaság fennállása óta benyújtott ajánlatok

összértéke „ 1,728,184.555—

értékre megy. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek alap-

ján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal díjmentesen

szolgálnak Erdély minden nagyobb városában az ügynök urak

és az erdélyi vezérigénység Kolozsvárt, Belső-utca

5., 7. sz.

7. (41—x)

MATUTSEK JÓZSEF

27 év óta fennálló

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

KOLOZSVÁRT,

Főter 32-ik szám alatt.

a volt HUTFLESH-féle üzlethelyiségben.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli minta után a legjobb anyagból és divat szerint, lehetőleg gyorsan teljesíttetnek.

36. (23—x.)

ELŐPATAK GYÓGYFÜRDŐN,

melynek több kiállításon kitüntetett gyógyvizet Európa leghíresebb bálneológusai által az eddig elismert égvényes vasas savanyu-

vizek legelsőjének jelentetett ki:

az évad május hó 15-étől szeptember hó végéig tart.

Ez ásványvizek különösen a következő betegségekben bizonyultak be biztos hatásúknak: a gyomor és belek idült hurutjánál, gyomorfégés s a tulságos nyálka és savképződéssel járó emésztési zavarokban, gyomor- és belsőbbében, altesti vérbőségben, vérpangásban, aranyérben, rásztkór és kedélykórban, máj- és lépdeganokban, az epe kiváztató csöveinek hurutos bántalmaiban, sárgaságban, epekövekben, a poszgerj s váltólázakból származott lépdeganoknál, fejlődési sápkórban s az ezen alapuló hószám zavarokban, s különösen vérszegénységi állapotokban, a vesék és húgyhólyag hurutos bántalmaiban, kezdődő húgy- és fővénykő-lerakódás s húgykő képződéseknél, a méh idült tömüléseinek, dagainál, fehér-folyás, a nemi részek gyengeségeiben, angol kórban, köszvény- és csúszbakórban.

Az ásványvizet használatával kapcsolatosan ujonnan berendezett meleg- és hideg ásványvíz-fürdők, friss kecsketej, hidegvíz-gyógy mód, massage, svéd tornászati áll az azt igénylők rendelkezésére.

Van orvos, gyógytár, távirat, posta. 600 szoba áll a közönség rendelkezésére, napi ár 60 krtól fennebb. A szobák árai május 15-től

julius 1-ig és augusztus 15-től szeptember 15-ig 30 /-kal olcsóbbak. Az éttermekben nagyon jutányosan étkezherni.

Szórakozásul vannak: parkok, erdei sétányok, olvasó-, zongora- és társalgó termek, tornászati, csolnakázó tó, színház, hangversenyek, bálók s kirándulások; ugyisintén egy első rangú cigány-zenekar.

Vagyontalan betegek hatóságai ajánlat mellett ingyen lakásban és gyógydíjmentességben részesülnek.

A bármely irányból jövő gyógyvendégek a földvári vasut-állomáson szállanak ki, honnan az 1 óra távolságra eső Előpatakra magán- és társaskocsik szállítják a gyógyvendégeket; társas kocsin, ha csak egy személy jelentkezik: 2 frt; több személynél személyenként 1 frt 30 kr. fizetendő. Egy magánkocsi díja 3 frt. Ezen kocsikra jegyek a földvári állomásfőnöknél válthatók.

Minden megkeresésre utasítást és felvilágosítást készséggel ad Előpatak, 1894 évi május hó 15-én.

A fürdő-igazgatóság.

523. (5—20)